

Dummie de mummie
en de drums van Massoeba

Tosca Menten

Dummie
de Mummie
en de drums
van MASSOEBBA

met tekeningen van Elly Hees

δ

MIDDELLANDSE ZEE

Egypte

2e regeringsjaar Achnetoet I

Hepsetsoet en Darwishi stonden in de brandende zon op een heuvel. Met samengeknepen ogen tuurden de hogepriester en zijn kleine vriend over de groene Nijl naar het zuiden.

Heel in de verte verschenen drie zeilen.

‘Maashi! Daar! Ik zie ze!’ juichte Darwishi.

‘Gelukkig! Ik ook.’ Hepsetsoet lachte opgelucht.

‘Dacht je dat ze niet zouden komen?’

vroeg Darwishi verbaasd.

‘Er kan altijd iets gebeurd zijn in het gevaarlijke land van koning Bowobamba. En we hebben zijn spullen nodig.

Weet je nog welke?’

‘Natuurlijk. Hij brengt wierook en mirre,’

zei Darwishi trots. ‘Dat is bijna op en dat mag niet, want dan worden de goden in de tempel boos.’

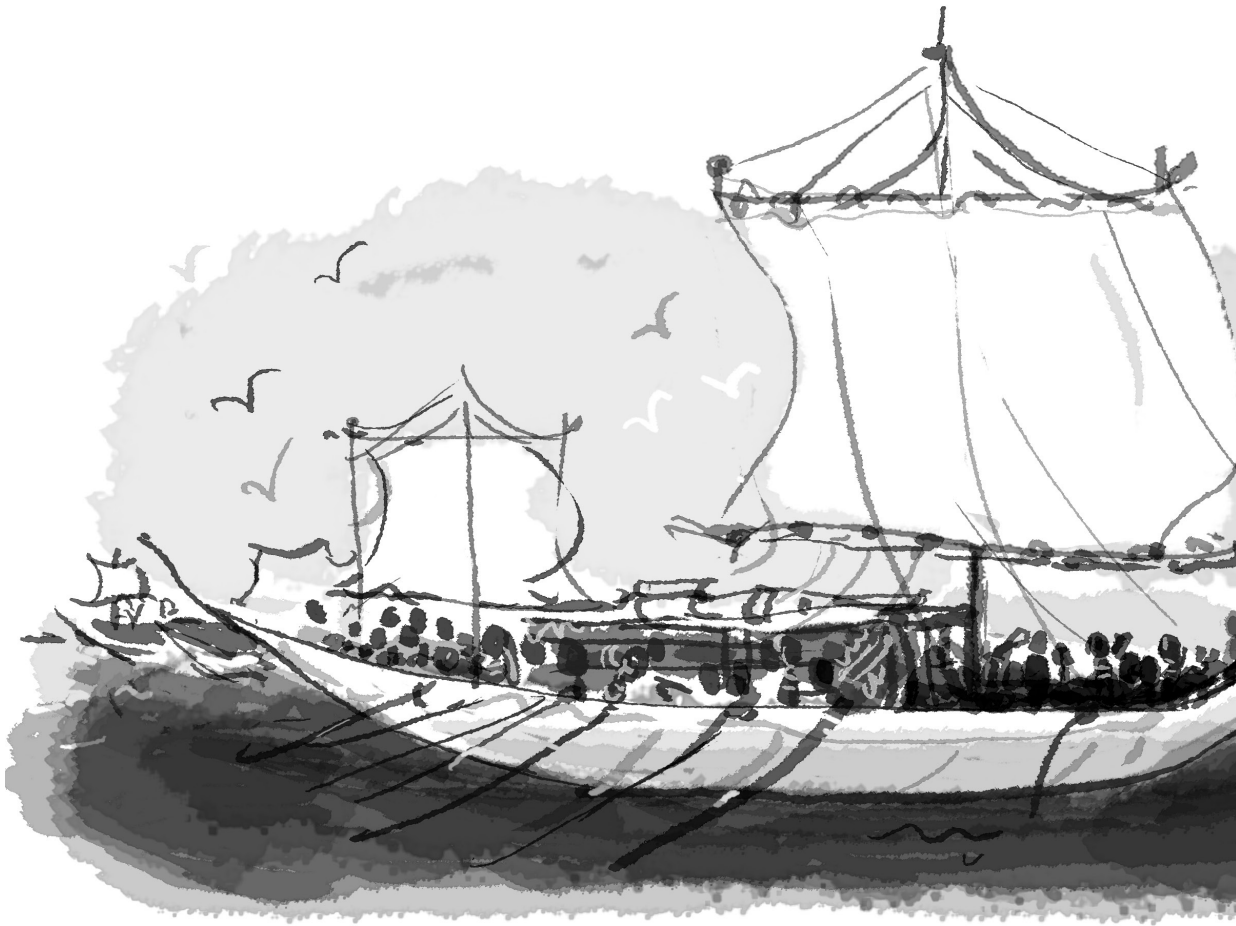
‘Goed onthouden,’ zei Hepsetsoet.

‘Maar ze worden niet boos, hoor. Daar zorg ik wel voor.’

Darwishi wist dat. Iedere dag brandde

Hepsetsoet wierook en mirre in de tempels om de goden te eren. Darwishi mocht dat niet zien, maar een keer

was hij stiekem achter Hepsetsoet aangegaan.

Hij had gezien hoe de hogepriester de geurige harsen bij de godenbeelden aanstak en voedsel voor hen neerzette, en daarna knielde en geheimzinnige spreuken sprak. Daardoor waren de goden goed voor hun land. Maar goed, die wierook en mirre vond Darwishi niet het belangrijkste. Hij was veel nieuwsgieriger naar Amboe. Amboe was de oudste zoon van hun bevriende koning uit het zuiden. Amboe was alles wat Darwishi ooit wilde worden. Groot, sterk, en voor niemand bang. Het was jammer dat hij helemaal in het land Kerma woonde. Maar Amboe zat op de boot en was er bijna. En hij nam altijd een cadeautje voor Darwishi mee!

Langzaam werden de zeilen groot. Nu zag Darwishi

ook de roeispanten en de meeuwen op het dek. Hij rende de heuvel af en wachtte ongeduldig bij de steigers. Amboe stond met zijn broertjes en zusjes voor op de boot en schreeuwde naar hem. Opeens plonsde hij in het water en zwom naar de kant. Even later omhelsden ze elkaar. ‘Jij grote, kleine vriend,’ zei Amboe, die Darwishi’s taal had geleerd. Hij lachte en een rij parelwitte tanden liet zijn zwarte gezicht stralen. Amboe sloeg zijn arm om Darwishi heen en Darwishi voelde zich trots omdat de grote Amboe zijn vriend wilde zijn. De bedienden brachten twee ezels en terwijl andere bedienden de geschenken begonnen uit te laden, reden de twee jongens vast naar het paleis.

Op Darwishi's kamer stond het extra bed voor Amboe al klaar.

De twee jongens doken erop en stoeiden tot ze moe waren.

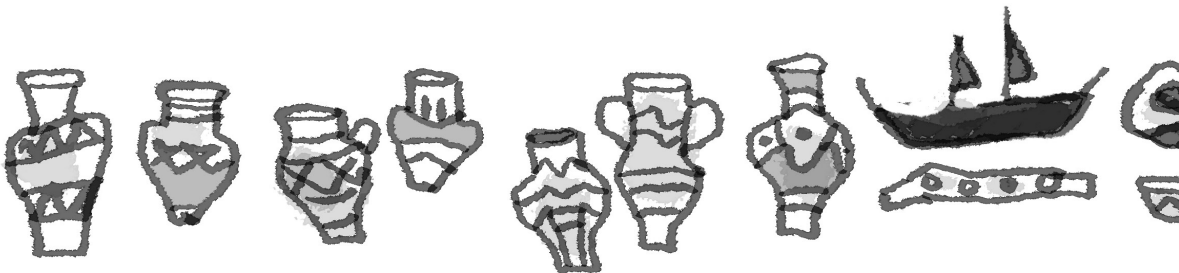
‘Vertel nog eens over jullie dieren. Die met die nekken, heb je die nog gezien?’ hijgde Darwishi.

‘Natuurlijk!’ Amboe ging rechtop zitten en vertelde vol vuur over de dieren met zulke lange nekken dat ze uit de toppen van de bomen konden eten. En daarna over grijze beesten met een neus alsof iemand er een jaar aan had getrokken, en over dieren met hoorns op hun neus en huiden zo dik als boomschors. ‘Als je die boos maakt, lopen ze over je heen en ben je nog platter dan een stuk brood,’ beweerde Amboe. ‘En er zijn gestreepte paarden en zwarte apen met gezichten als mensen. En ik zag grijze apen met rode billen en een lange, rode neus!’

‘Echt? Die wil ik ook zien! Ik wil een keer met jullie mee!’ riep Darwishi.

‘Als je groter bent,’ beloofde Amboe. Daarna vertelde hij over het oerwoud. Dat was zo dichtbegroeid dat je er alleen met lange messen doorheen kon lopen.

‘Daar wonen andere vrienden van ons. Sommige zijn kleiner dan jij, en andere zijn langer dan Hepsetsoet. Ze hebben andere goden, maar mijn vader zegt dat als de goden geen ruzie met elkaar maken, wij dat ook niet moeten doen. Daarom eren wij hen ook met ons eten en onze muziek. Al onze vrienden willen ons goud en

onze stenen, en dat hebben we geruild tegen de mooiste cadeaus. En een van die cadeaus hebben we speciaal voor jou bewaard,' besloot Amboe.

'Voor mij? Wat is het?' vroeg Darwishi opgewonden.

'Dat zie je pas vanavond, op het feest,' zei Amboe.

Darwishi's ogen schitterden. Hij kon niet wachten tot het zover was.

Die avond trokken Darwishi's vader koning Achnetoet en zijn moeder Enisis hun mooiste kleren aan.

Darwishi droeg een nieuwe lendenlap van het fijnste linnen en een kleine kroon met een blauwe steen erin.

Bedienden brachten gouden schalen

vol geroosterde eend met honing en gedroogde vis

met uien en vijgen naar de feestzaal. Op andere schalen

lag vers fruit, brood en boter. Overal werd muziek

gemaakt en iedereen at en praatte en lachte.

Eindelijk was het tijd voor de geschenken.

De dienaren brachten ze binnen op kussentjes.

Eerst deelde Achnetoet zijn cadeautjes uit. Hij had voor

iedereen stenen kruikjes laten vullen met

de beste oliën van hun land. Koning Bowobamba kreeg

een granieten beeld van een vliegende vogel

en koningin Nahamaia de duurste parfum die er bestond.

Amboe en zijn broertjes en zusjes kregen

houtgesneden boten en kleine instrumentjes

die rinkelden als je ermee schudde.

Daarna was het de beurt aan koning Bowobamba.

Achnetoet kreeg een wit en een zwart beeld.

Het witte was van de tand van een olifant en het zwarte van het zware, zwarte hout dat zonk in water. Enisis kreeg het vel van een luipaard en een zware gouden ketting. Darwishi wipte op zijn stoel van ongeduld. ‘En ik? En ik nou?’ vroeg hij. ‘Doe je ogen dicht,’ zei Amboe. Darwishi deed het en hij hoorde wat geschuif. ‘Doe maar weer open.’ ‘Maashi! Is die voor mij?’ riep Darwishi uitgelaten. Vol ontzag ging hij met zijn handen over een glanzende, houten trommel. De trommel was smal en hoog,

en bespannen met het vel van een geit. In het hout waren figuren uitgesneden en aan touwtjes hingen een paar stoffen zakjes.

Darwishi roffelde er voorzichtig op. En toen harder. Al snel werden zijn armen moe.

‘Daar moet je aan wennen,’ zei Amboe. ‘Kijk naar mij.’

Hij pakte een trommel van een van de muzikanten en begon te spelen. Het klonk alsof hij het al jaren deed.

Koning Bowobamba stond op en begon met een zware, diepe stem te zingen.

‘Zing jij ook, mam,’ fluisterde Darwishi. ‘Dat wil ik graag.’

Enisis knikte en ging naast Bowobamba staan.